

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Viktora Kučery a JUDr. Jakuba Camrdu v právní věci žalobců: **a) J. V., b) M. V., a c) A. V.,** proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce a) proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2019, č. j. 16 A 49/2019 - 14,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou dne 27. 10. 2019 ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem se žalobci domáhali zrušení rozhodnutí ministra dopravy ze dne 26. 11. 2018, č. j. 50/2018-510-RK/5, kterým byl zamítnut rozklad žalobce a) a bylo potvrzeno rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 6. 2018, č. j. 18/2018-910-IPK/19, jímž byla povolena stavba „Silnice I/68 Třanovice – Nebory“ – část II, v rozsahu sedmi stavebních objektů, v řízení vedeném podle zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Napadeným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 17. 12. 2019, č. j. 16 A 49/2019 - 14, bylo rozhodnuto o postoupení předmětné věci Krajskému soudu v Ostravě, jakožto soudu místně příslušnému podle § 7 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[3] Uvedené usnesení o postoupení věci napadl žalobce a), dále jen „stěžovatel“, blanketní kasační stížností doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 3. 1. 2020. S podáním kasační stížnosti stěžovatel spojil žádost o osvobození od soudních poplatků a návrh na ustanovení zástupce.

[4] Ve dnech 11. 2. 2020 a 12. 2. 2020 stěžovatel doručil Nejvyššímu správnímu soudu dvě podání, která vzhledem k jejich obsahu nelze považovat za doplnění kasační stížnosti, neboť neobsahují žádnou argumentaci vztahující se k předmětu řízení. Stěžovatel v uvedených podáních, která doručil do celé řady spisů vedených u zdejšího soudu, pouze uvádí, že s odkazem na své zdravotní komplikace žádá přerušování řízení až do doby jeho

pokračování

zotavení, prodloužení všech lhůt a uplatňuje veškeré opravné prostředky. Současně stěžovatel žádá, aby mu až do dne 15. 3. 2020 nebyly zasílány další písemnosti a aby mu byly opětovně doručeny písemnosti, které mu byly doručeny v období od dne 15. 6. 2019 do dne 22. 1. 2020.

[5] V mezidobí Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 21. 1. 2020, č. j. 39 A 2/2020 - 31, odmítl předmětnou žalobu ve vztahu ke stěžovateli jako opožděnou podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a ve vztahu k žalobcům b) a c) jako podanou osobou k tomu zjevně neoprávněnou podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

[6] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Nejvyšší správní soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.

[7] Nejvyšší správní soud konstatuje, že jednou z podmínek, za nichž může krajský soud rozhodnout o postoupení věci jinému místně příslušnému krajskému soudu podle § 7 odst. 6 s. ř. s., je existence příslušného řízení o žalobě či jiném návrhu ve správním soudnictví, tedy skutečnost, že řízení o dané věci je stále vedeno. Stejně tak Nejvyšší správní soud může o kasační stížnosti směřující proti usnesení krajského soudu o postoupení věci jinému krajskému soudu rozhodovat jedině tehdy, pokud řízení v postoupené věci stále probíhá a nebylo skončeno. Nemůže totiž v řízení o kasační stížnosti proti takovému usnesení o postoupení věci posuzovat místní příslušnost krajského soudu k řízení o žalobě, bylo-li takové řízení o žalobě již pravomocně skončeno. Pravomocným skončením řízení před krajským soudem, jemuž byla věc jiným krajským soudem postoupena, tak odpadá předmět řízení o kasační stížnosti proti usnesení o postoupení věci, neboť Nejvyšší správní soud již nemá o čem rozhodovat. Tento nedostatek podmínky řízení je neodstranitelný (srov. obdobně např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2018, č. j. 5 As 343/2017 - 28, a ze dne 29. 8. 2017, č. j. 7 As 195/2017 - 14).

[8] Smyslem rozhodování Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení krajského soudu o postoupení věci jinému místně příslušnému krajskému soudu je ochrana jeho procesních práv v rámci probíhajícího soudního řízení. V nyní projednávané věci ovšem bylo řízení o žalobě stěžovatele pravomocně skončeno již dne 10. 2. 2020, kdy nabylo právní moci shora citované usnesení Krajského soudu v Ostravě, č. j. 39 A 2/2020 - 31, jak vyplývá z obsahu připojeného soudního spisu. To pro rozhodování o této kasační stížnosti znamená neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, neboť již není vedeno řízení o věci, která byla Krajským soudem v Ústí nad Labem postoupena Krajskému soudu v Ostravě.

[9] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[10] Má-li stěžovatel za to, že Krajský soud v Ostravě nebyl k projednání žaloby místně příslušný, mohl tuto námitku samozřejmě uplatnit v rámci řízení o kasační stížnosti proti

pokračování

již zmíněnému konečnému rozhodnutí v dané věci, tedy proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 1. 2020, č. j. 39 A 2/2020 - 31.

[11] Pokud jde o návrhy, které stěžovatel vznesl svými podáními doručenými dne 11. 2. 2020 a 12. 2. 2020, lze uzavřít, že přerušení řízení ani prodloužení lhůt s ohledem na zdravotní stav stěžovatele není v dané věci na místě, neboť jeho další procesní aktivita by nemohla nic změnit na skutečnosti, že předmět tohoto řízení odpadl.

[12] Obdobně Nejvyšší správní soud nerozhodoval o žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků ani o návrhu na ustanovení zástupce pro řízení před kasačním soudem, neboť s ohledem na nutné odmítnutí kasační stížnosti by takové rozhodnutí bylo v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Navíc v řízení o dané kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu o postoupení věci, jímž řízení před krajským soudem skončeno nebylo, by stěžovateli nevznikla povinnost platit soudní poplatek ani v případě, že by jeho kasační stížnost byla projednatelná (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 - 19, č. 3271/2015 Sb. NSS).

[13] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 13. března 2020

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu